

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie.)

De salariering der organisten

Mijnheer de Redacteur,

Hiermede verzoek ik u vriendelijk, een plaats in uw geacht blad te mogen innemen en enkele gedachten te mogen verspreiden naar aanleiding van een bericht dat u in de vorige week hebt geplaatst, een bericht dat in hooge mate mijn bevreemding heeft gewekt, en waarop ik al lang zou zijn ingegaan, wanneer mijn tijd minder sterk verbonden ware geweest.

Dat bericht behelsde het besluit door den kerkeraad van de „gereformeerde" gemeente, om de salariering der organisten af te schaffen, niet om te bezuinigen, maar uit beginsel dat iedereen naar vermogen het zijne tot den eeredienst moet bijdragen. Naar aanleiding daarvan zou ik gaarne enkele vragen aan het „Gereformeerde" kerkbestuur willen stellen: Wat is naar hare schatting het psalmgezing der gemeente? Een helaas! nu eenmaal geijkt gebruik, dat zooveel mogelijk moet ingekrompen en besnoeid worden totdat het worden moge zoo nietswaardig als maar mogelijk is? Of is het, zoals de vaders van het protestantisme het beschouwden, : dat gedeelte van den eeredienst, waarin de gemeente actief optreedt, de gelegenheid krijgt om getuigenis af te leggen van eerbied voor, zijn geloof in, zijn liefde tot God en zijn werk? Wat is de taak van den organist? Mechanisch medespelen uit een boeltje van de helaas nu eenmaal opgegeven psalmen, deze daardoor afstompende en tot een kunstloos en gevoelloos niets helpende terug te brengen? Of moet de organist zijn een, die de gave ontvangen heeft en door studie geleerd heeft om uit eigen brein te trachten, iets van den hoogsten inhoud van den psalm te leggen in zijn spel, en dat spel naar dien inhoud te wijzigen en om te buigen en op te voeren ter eere van dien Eenen, wien alle lof toekomt?

Wat is het orgel? Een geduldig en zielloos pijpencomplex, gereed om altijd het zelfde antwoord te geven uit hetzelfde boek? Of waardig gemaakt om uitleg te geven aan het leven dat stroomt in de ziel van den speler?.

Van de beantwoording van deze vraag hangt af wat er worden zal van het zingen, van het spelen, van de orgels in de gereformeerde kerken alhier. Op de gevolgen van een handelwijze zoals in het bedoelde bericht wordt gezegd, zal ik niet nader ingaan, het schrijven daarvan zou te veel ruimte innemen en mijn weerzin al te sterk gaande houden. Ik heb een goeden dunk van den goeden wil der „gereformeerde" gemeenteleden, maar ik weet ook dat het aantal teleurstellingen eindeloos zou zijn, èn voor de speelliefhebbers èn voor de gemeente. Dienovereenkomstig heb ik mij afgevraagd, of de maatregel niet de meest afdoende zou zijn in dat geval, om de orgels eenvoudig weg te breken en te verkoopen, en mechanische instrumenten daarvoor in de plaats te stellen, waarop de meeste gebruikelijke psalmen kunnen worden afgedraaid. Jammer zou dat zijn voor het orgel in de Oosterkerk, dat twintig jaren geleden flink werd opgeknapt, jammer voor het mooie orgel de Zuiderkerk, dat nog maar zoo kort in gebruik is, jammer ook voor het belangrijke instrument in de nieuwe Westerkerk, jammer, maar andere en beter denkende gemeenten zouden daarbij profiteren van den Delftsche teruggang. Naar mijne meening berust de Protestantsche eeredienst op twee bijna even belangrijke factoren: het „Levende woord" en het „Levende Lied".

Met vriendelijke dank en hoogachting,

Uw dw. W. van Thienen.